

Άστυνομία και αστυνόμευσις

του Νικ. Α. Γ. Λιναρδάτου

Μπαράς (χρησιμοποιώ τη λέξη γιατί τη νομιμοποιούν τα σύγχρονα λεξικά της κοινής νεοελληνικής: «σειρά από όμοιες ενέργειες που διαδέχονται ή μία την άλλη») πρωτοσέλιδων δημοσιευμάτων περί ΕΛ.ΑΣ. κατά την τελευταία εβδομάδα της χρονιάς που μας άφησε χρόνους. Τίτλοι: «Φάντασμα ή ΕΛ.ΑΣ. ενώ φουντώνουν οι ληστείες», «Θεριεύει το έγκλημα. Άποψα ή Άστυνομία», «Τό Βατερλώ του κ. Πολύδωρα», «Επί των ημερών του κ. Β. Πολύδωρα ή εγκληματικότητα αυξήθηκε κατακόρυφα». Διαλογίζομαι: Είναι δυνατόν νουνεγείς άνθρωποι να πιστεύουν ότι ο Πολύδωρας φταίει, αν αυξήθηκαν οι κλοπές και οι ληστείες; Γιατί αυτό υπαινίσσονται.

Νά σās πō τί υποψιάζομαι ότι σκέφτεται ο κοινός πολίτης, ο οποίος δεν τρώει το κουτόχορτο που πάνε να του πασάρουν (ποιοί; Θά προκύψει από τη συνέχεια). Μέ το απεχθές έγκλημα του Άγρινίου και τό περιστατικό της Άμαρύνθου και κυρίως μέ τόν τρόπο που τά χειρισθήκαν τά πανάθλια κανάλια μας, έδημιουργήθηκε μία νοσηρή περιπέτεια ατμόσφαιρα. Μέσα σέ αυτόν τόν περίγυρο προέκυψε ή διαμάχη Πολύδωρα-Συνασπισμού σχετικά μέ πρόσφατες αναρχικές εκδηλώσεις.

Ο Συνασπισμός γιά τά Μέσα Έπικοινωνίας μας (έντυπα και ηλεκτρονικά) είναι ταμπου («δ.τι δεν επιτρέπεται να γίνεται αντικείμενο συζητήσεως, γιά ήθικο-θρησκευτικούς λόγους, δ.τι θεωρείται απαγορευμένο»). Άρα δεν έχει δικαίωμα να τόν επικρίνει ο Πολύδωρας. Άρα ή Άστυνομία του Πολύδωρα δεν κάνει καλά τή δουλειά της. Βαράμε τό σάμαρι, βαράμε και τόν γάιδαρο. Αύτά είδαν οι έπικοινωνιολόγοι του ΠΑΣΟΚ και έβαλαν τόν άρχηγό τους να έπισκεφθεί άστυνομικό τμήμα και να καταγγείλει τήν Κυβέρνηση περί κομματισμού και αναξιοκρατίας, καθώς και τόν έκτροσωπό τους να αποδίδει ευθύνες συνολικά στήν Κυβέρνηση και προσωπικά (τό βιολί-βιολάκι) στόν Πρωθυπουργό.

Τέτοια ευαισθησία! Κλοπές και ληστείες γίνονται, γίνονται και θά γίνονται –λίγο περισσότερες, λίγο λιγότερες (οι δικές μας επιδόσεις δεν είναι από τις χειρότερες)– σέ όλα τά μήκη και πλάτη της ύδρογειού. Υπάρχει όμως και μία άλλη πλευρά. Υπάρχουν φαινόμενα καθαρά ελληνικά, που δεν συμβαίνουν πουθενά άλλοθ. Έπειδή σέ αυτά πρωταγωνιστούν άριστεροί, άριστηριστές, αναρχικοί, αντιεξουσιαστές, αναρχοαυτόνομοι, γνωστοί-άγνωστοι (ή όπως τόν βολεύει τόν καθένα να τούς χαρακτηρίζει) απολαύοντας της συμπάθειας και άγαθής διαθέσεως του Συνασπισμού και της πλειονότητας τών μίντια (και αυτή ή λέξη έχει όμοιως νομιμοποιηθεί), περνάνε άπαρατήρητα. Κι άς αποτελούν εγκληματικές πράξεις, που υποσημαίνουν σκαιά περιφρόνηση του νόμου και προσβολή της έννοιας της ελεύθερης διακίνησης ιδεών.

Πρόσφατο περιστατικό: Η κυρία Πολύμνια Άθνα-οιάδη, καθηγήτρια του Πανεπιστημίου Άθηνών, σέ έννημερωτικό της σημείωμα (όπως τό χαρακτηρίζει ή ίδια) γράφει («Τό Βήμα», 24 Δεκεμβρίου): «Κι ακόμα [θέλω να μοιραστώ μέ τόν αναγνώστη] τήν έκπληξη μου ότι μία τόσο εκτεταμένη κατά συρροή ληστεία στο άρχαιότερο πνευματικό ίδρυμα της χώρας έχει περάσει άπαρατήρητη από τή δημοσιότητα [...] Βρήκαμε τις πόρτες περισσότερων από 40 γραφείων σπασμένες μέ λουστό. Τά εμφανέστερα, σέ πρώτη έντύπωση, θύματα άπαγωγής ήταν οι υπολογιστές και οι άλλες ηλεκτρονικές συσκευές τελευταίας τεχνολογίας [...] Ο χώρος της διαρρήξεως και ληστείας έφερε, μεταξύ άλλων, έμφανή ίχνη βανδαλισμού [...] Περιμέναμε επί δύο 24ωρα τήν έλευση τών έμπειρογνωμόνων της Σήμανσης, οι όποιοι δεν ήρθαν ποτέ... Οι φοιτητές δεν επέτρεψαν να σπλωθεί τό πανεπιστημιακό άουλο».

Τό θέμα άστυνομία και άστυνόμευση έχει μεγάλο ένδιαφέρον, γιατί άφορά τόν καθένα μας και άποτελεί δείγμα της ποιότητας της δημοκρατίας μας. Διαβάζω: Άποτελεσματική άστυνόμευση σημαίνει πληροφορίες, διείσδυση στα κυκλώματα πληροφοριών τών παραβατών του νόμου. Στην χώρα μας ή πρώτη διατάραξη τών συστημάτων πληροφοριών τών Σωμάτων Άσφαλείας (Άστυνομίας Πόλεων και Χωροφυλακής, όπως ήταν τότε) συνέβη κατά τή μεταπολίτευση.

Τό μοιραίο όμως πλήγμα θά έλεγα ότι έδόθηκε επί της πρώτης Κυβερνήσεως Άνδρέα Παπανδρέου μέ τήν άπόφαση συγχωνεύσεως (νόμος 1481/1984) τών δύο Σωμάτων σέ ένιαία ύπηρεσία, τήν Έλληνική (πρός διάκριση από ποιά;) Άστυνομία, γνωστή μέ τό άκρωνύμιο ΕΛ.ΑΣ. (πρός ύπόμνηση, προφανώς, του έαμικού ΕΛΑΣ και κομματική άγγρα θαυμαστών του ΕΑΜ). Έτσι έπετεύχθη ο άπόλυτος κομματικός έλεγχος τών δυνάμεων άσφαλείας (μη λησμονούμε τή φράση του Άνδρέα «Η Κυβέρνηση πρέπει να κατακτηθεί από ανθρώπους που άμύνονται και διαθέτουν τά μέσα βίας», *Nouvel Observateur*, 1η Άπριλίου 1974).

Επί άρκετά έκτοτε χρόνια ή κύρια ένασχόληση της ήγεσίας της ΕΛ.ΑΣ. ήταν ή έσωστρεφής διαμάχη περί τή στελέχωση της νέας ύπηρεσίας. Προσελήφθηκαν και άρκετοί νέοι άστυνομικοί μέ μόνο προσόν τό πιστοποιητικό κλαδικής του ΠΑΣΟΚ. Τό άποτέλεσμα διέψευσε τις προσδοκίες της άλλαγής. Τό νέο σχήμα άποδείχθηκε άνικανο να φέρει εις πέρας τό έργο του (θεσμικό ή κατευθυνόμενο).

Άλλη συνέπεια της συγχωνεύσεως είναι ή πλημμελής εκπαίδευση του προσωπικού της ΕΛ.ΑΣ. μέ δ.τι αυτό συνεπάγεται. Πλείστες χώρες έχουν ξεχωριστή άστυνομία γιά τις μεγάλες πόλεις (Metropolitan Police), γιατί διαφορετικά και πιο δύσκολα είναι τά προβλήματα που έχει να άντιμετωπίσει αυτή και άνάλογη και πιο πολυέξοδη πρέπει να είναι ή εκπαίδευση τών μελών της. Στην έπαρχία ο άστυφύλακας άπλως περιφέρει τή στολή του. Και κατά κάποιον τρόπο αυτό ίσως είναι άρκετό. Πρόκληση προβληματισμού γιά τόν κ. Β. Πολύδωρα.